

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1101 / 1152
04052009

Biroul permanent al Senatului
Bp 60 12.05.2009

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
164, 12.05.2009

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului*, inițiată de domnii senatori Puiu Hașotti, Mario Ovidiu-Oprea, Emilian-Valentin Frâncu și Vasile Nedelcu - PNL (Bp. 60/2009).

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului*, cu modificările și completările ulterioare, cu un nou articol, art. 5¹, astfel încât să poată beneficia de drepturile prevăzute de această ordonanță oricare dintre bunicii materni sau paterni ai copiilor, în condițiile în care părinții își transmit drepturile lor către aceștia.

Cererea de transmitere a drepturilor cuvenite se depune, după caz, la primăria comunei, orașului, municipiului, respectiv sectoarelor municipiului București pe raza căreia/căruia solicitantul își are domiciliul sau reședința,

însoțită de documentele justificative autentificate la notariat, respectiv declarația părinților de renunțare la aceste drepturi în favoarea bunicilor, precum și acordul scris al acestora de acceptare a acestor drepturi.

De asemenea, propunerea legislativă prevede și acordarea concediului și a indemnizației pentru creșterea copilului, sau, după caz, a stimulentului lunar, pentru fiecare copil aflat în îngrijirea părinților firești, sau, după caz, a persoanelor cărora li s-a încredințat copilul în vederea adopției sau care are copilul în plasament ori în plasament în regim de urgență, cu excepția asistentului maternal profesionist, precum și a persoanelor care au fost numite tutori, fără a limita acordarea acestor drepturi la primele trei nașteri sau la primii trei copii.

II. Observații

1. Prevederile cuprinse în propunerea legislativă referitoare la posibilitatea persoanei beneficiare de concediu și indemnizație pentru creșterea copilului de a-și transfera, la cerere, aceste drepturi altor persoane, respectiv bunicilor materni sau paterni ai copiilor, contravin principiului în baza căruia a fost elaborată *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005*.

Conform acestui act normativ, acordarea indemnizației pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copilului cu handicap, este condiționată de realizarea unor venituri profesionale supuse impozitului pe venit pe o perioadă de 12 luni, în ultimul an anterior datei nașterii copilului. În calculul acestei perioade pot fi asimilate perioade care au legătură cu statutul de salariat al persoanei.

Indemnizația pentru creșterea copilului este o formă de susținere a familiei în vederea creșterii copilului și are ca scop compensarea veniturilor persoanei care beneficiază de concediu și se ocupă de creșterea și îngrijirea copilului. Această indemnizație poate fi comparată cu un salariu sau venit lunar care se acordă persoanei care decide să intre în concediu pentru creșterea copilului. Așadar, un astfel de drept nu poate fi transferat unei alte persoane, care nu îndeplinește condițiile de acordare prevăzute de *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005*, deoarece indemnizația este un venit de înlocuire pe perioada concediului.

Dacă persoana decide să-și transfere dreptul altei persoane, aceasta înseamnă că nu beneficiază de concediul respectiv, și deci, nu mai are nevoie de venitul de înlocuire, respectiv de indemnizația aferentă concediului.

Dacă persoana decide să-și reia activitatea profesională, atunci este îndreptățită la stimulentele lunare, până la împlinirea de către copil a vârstei de 2, respectiv 3 ani, în cazul copilului cu handicap.

2. Totodată, menționăm că propunerea legislativă contravine prevederilor *Directivei nr. 96/34/CEE privind acordul-cadru referitor la concediul pentru creșterea copilului încheiat de UNICE, CEIP și CES*, „lucrătorii, bărbați și femei au un drept individual la concediu pentru creșterea copilului, pe baza nașterii sau adopției unui copil, pentru a le da posibilitatea să îngrijească acel copil. Dreptul la concediu pentru creșterea copilului ar trebui în principiu acordat pe bază netransferabilă”. Dreptul părinților la concediu pentru creșterea copilului nu poate fi transferat altei persoane, indiferent de natura situației în care se află aceasta la un moment dat.

3. De asemenea, această propunere trebuie evaluată și din punct de vedere al celorlalte facilități acordate de *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005* persoanelor care beneficiază de concediu și indemnizație pentru creșterea copilului. Astfel, pentru aceste persoane se asigură plata de la bugetul de stat a contribuțiilor la asigurările de sănătate. Totodată, conform art. 18 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005*, perioada în care o persoană beneficiază de concediu și indemnizație pentru creșterea copilului constituie perioadă asimilată stagiului de cotizare în vederea stabilirii drepturilor prevăzute de *Legea privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare*, dar și perioadă asimilată stagiului de cotizare în vederea stabilirii indemnizațiilor de asigurări sociale de sănătate, prevăzute de *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare*. În același timp, perioada concediului pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau de până la 3 ani, în cazul copilului cu handicap, constituie vechime în muncă și în serviciu, care se are în vedere la stabilirea drepturilor ce se acordă în raport cu aceasta.

4. Totodată, menționăm că, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale are în vedere reanalizarea sistemului de prestații sociale, inclusiv a acordării indemnizației pentru creșterea copilului și individualizarea acordării acesteia în funcție de nevoile reale ale copilului și familiei sale.

De altfel, modificarea *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005* este prevăzută ca prioritate în *Programul legislativ pe anul 2009*.

5. Inițiatorii propunerii legislative nu precizează sursele financiare necesare aplicării măsurilor propuse, încălcându-se astfel dispoziția art. 138 alin. (5) din *Constituția României, republicată*, care prevede că „*Nici o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare*”.

În același sens art. 15 alin. (1) din *Legea privind finanțele publice nr. 500/2002, cu modificările ulterioare*, prevede că „*În cazurile în care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative a căror aplicare atrage micșorarea veniturilor sau majorarea cheltuielilor aprobate prin buget, trebuie să se prevadă și mijloacele necesare pentru acoperirea minusului de venituri sau creșterea cheltuielilor*”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**

Președintele Senatului